

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XXI. Cyrilli episcopi Alexandrini ad Ioannem Antiochenum epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

CAPVT XXI.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κα'.

*Cyrilli episcopi Alexandrini ad
Ioannem Antiochenum epi-
stola.*

Κυρίλλος Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας
πρὸς Ἰωάννην Ἀντοχείας Ἐπι-
στόλη.

*Domino meo, dilectoque fratri
& comministro Ioanni, Cy-
rillus in Domino
Sal.*

Τῷ κυρίῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ
καὶ συλλειτουργῷ Ἰωάννῃ Κυ-
ρίλλος ἐν κυρίῳ
χαίρειν.

PERTVRBATISSIMVM san-
ctæ ecclesiæ Constantinopoli-
tanæ statum, quaq; ratione non
pauci magna alioqui honestate
& probitate conspicui, grauem
admodum propter nonnulla quæ
reuerendissimus episcopus Nesto-
rius publice pro concione propo-
suit, in ipsa fide perturbationem
perpessi sint, atque adeo a consu-
etis conuentibus prorsus se absti-
neant, ex multis haud dubie pie-
tas tua cognouit. Consuluerā illi
per literas, vt prauis illis peruer-
sisque quæstionibus dimissis, san-
ctorum patrum fidem sectaretur.
Verum ratus hæc me ex odio
scripsisse, tantum abfuit vt vllam
omnino illius rationem habuerit
qui hæc ex caritate ad eius pietat-
em perscripserat, vt ita sentiens
& ita dicens, in Romanorū quo-
que aures insinuare se posse, ead-
emque præoccupare sperarit.
Etenim proluxa epistola, absurda
quædam dogmata complexus, ea-
que ad dominum meum Cælesti-
num, piissimum ecclesiæ Roma-
næ episcopum missa, inter cetera
aduersus illos qui ab ipso dissen-
tiunt, hæc quoque adiecit: Citra
horrorem sacram virginem Dei
genitricem appellant. Misit præ-
ter hæc & quosdam quoque sua-
rum exegeseon quaterniones:

ΕΓΝΩ που πάντως καὶ διὰ πολ-
λῶν ἢ σὴ θεοσεβεία τῆς ἀγίας
Κωνσταντίνου πολιτῆς ἐκκλησίας τῶν
νυν οὖσαν κατέσασιν, ὅτι πεθορέθη-
ται λίσαν, καὶ ὑποσιώακοι μεμε-
νήκασι πολλοὶ καὶ τῇ ἀγίᾳ συν-
δαίῳ καὶ ἁγίων, οὐ τῷ πρῶ-
τῳ δόρυς εἰς αὐτῶν ὑπομύροντες
τῶν πρίν, ἐκ τῇ λεγομένην ἐπὶ ἐκ-
κλησίας αὐτῆς πρὸς τὴν θεοσεβείαν
Ἐπισκόπου Νεστορίου, ὃ καὶ σιω-
πούλυστα διὰ γραμμάτων ἀποχρᾶτ-
τῇ οὐτω σημαίν καὶ ἐξερραμμένων
ζητημάτων, καὶ τῇ τῇ πατέρων ἀκο-
λουθῆσαι πρίν. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὡς
ταῦτα γράφοντα, δυσμενῆ καὶ ποσο-
τον ἀπέχετε πρὸς τὴν ὁρὴ ἀγά-
πης ἐμὴν γράφοντα πρὸς τὴν αὐ-
τῇ ἀλάβειαν, ὥστε ὡς τὰ τῶν αὐ-
τῶν φρονῶν καὶ λέγων καὶ τὰς Ρω-
μαίων ἀκοὰς συναρπάσαι δύνα-
σθαι. γέγραφε γὰρ ἐκτοπὰ ἵνα συν-
δεῖς ἐν ἁπλοῇ μακρᾷ τῷ κυρίῳ
μου καὶ θεοσεβείᾳ τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς
Ρωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνῳ. καὶ
οὐ καὶ τοῖς ἰδίῳις ἐνέθηκε γραμμα-
σι καὶ τῇ ἐναντία δοξαζόντων αὐτῶν,
ὅτι τῶν ἀγίων πρὸς τὴν θεοτόκον λέ-
γοντες οὐ φερέουσιν. εἴτα καὶ πε-
τράδας ἰδίων ἐξηγήσεων ἀπέστειλεν.

ANNO
CHRISTI
431.

αὐτὸν καὶ ἀναγνόντες ④ καὶ πλὴν με-
γάλῃ πόλιν Ρώμῃ διρεδόντες θεο-
σεβέστατοι ἑπισκοποὶ, καὶ συνεδρίων
πολλῶν ἡγουμένων, κατεβόησαν αὐ-
τῷ, φάσκοντες ἐναργῶς, αἰρεσὶν
αὐτὸν καίνοτομησά παγκάλεπον, ἃ
οὐδενὶ τῶν πάλαι γερονότων ὁρῶ-
ρημύλῳ.

Ἐπεὶ δὲ αἰάγκη με, γραψά-
σης τῆς αὐτῆς βλαθείας ἐκείσε τῶν-
τα, τὰ γερονότα εἰπεῖν ἅπαντα, πέμ-
ψαι δὲ καὶ τὰ ἴσα τῶν ᾧ ἐμοὶ
γεγράφτων πρὸς αὐτὸν γραμμά-
των, ἐκδεδήμεναι ἀναρχαίως κλη-
ρικὸς τῆς Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἀγαπη-
τὸς διάκονος Γοσθδώνιος. ἀνα-
γνωδιστῶν τῶν ἐν συνεδρίῳ τῶν
ἁγίων αὐτῶν, καὶ τῶν ἑπισκο-
πῶν μάλιστα, ἐν οἷς ἐστὶ συκο-
φαντίας τόπος· ἐχρῆσι γὰρ αὐτῶν πλὴν
ὑπογραφῆς· ἡ ἁγία Ρωμαίων σύ-
νοδος φανερὰ τετύπωκε, καὶ δὴ
καὶ γεγραφήκε πρὸς πλὴν σὺν θεο-
σεβείαν, οἷς καὶ αἰάγκη πεῖθεσθαι
τὸν ἀντιχριστὸν τῆς πρὸς ἅπα-
σαν πλὴν δύσιν κοινωνίας. γεγράφα-
σι γὰρ καὶ τὰ ἴσα καὶ πρὸς ⑤ θεο-
φιλέστατον ἑπισκοπὸν Θεσσαλονί-
κης Ροδφῶν, καὶ πρὸς ἑτέροις ἱε-
ραῖς τῶν καὶ πλὴν Μακεδονίαν θεοσε-
βεῖς ἑπισκόποις, οἱ καὶ αἰεὶ συντρέ-
χουσι ταῖς ᾧ αὐτῶν ψήφοις. γεγρά-
φασιν οὐδὲν ἡθιὸν καὶ πρὸς τὴν Αἰ-
λιέων θεοσεβέστατον ἑπισκοπὸν Ιου-
βενάλιον. τῆς σῆς πόλιν θεοσεβείας
ὁστὶ σκοπήσας καὶ συμφέρον. ἡμεῖς γὰρ
τοῖς ᾧ αὐτῶν ἀκολουθήσομεν κρίμα-
σι, δεδιότες ἀπολιθεῖν τῆς ποσού-
των κοινωνίας, οὐχ ὅτι ἑτέροις ἡσὶν

quos cum piissimi episcopi, qui in
magna Romanorum vrbe com-
perti sunt, legissent, multisq; con-
fessibus consultationibusque ha-
bitis examinassent, illorum au-
ctorem non absque indignatione
exsibilarunt; palam asserentes,
nouam illum, eamque pernicio-
sissimam, & a nullo veterum hæ-
reticorum antea vnquam exco-
gitatam hæresim esse molitum.

Quia ergo Nestorius hæc illuc
perscripserat, compulsus sum &
ego quoque ea omnia quæ inter
me & illum intercesserant, aperi-
re, earumque literarum, quas ad
illum dederam, exempla per Pos-
sidonium dilectum ecclesiæ Ale-
xandrinæ diaconum mittere. Por-
ro autem lectis in Concilio expo-
sitionibus illius, epistolisq; lectis,
& iis præcipue, in quibus quod a-
pertam ipsius subscriptionem præ-
se ferrent, nullus tergiuersandi lo-
cus reliquus erat, sancta Romana
Synodus disertam statim in illum
sententiam tulit: qua de re & ad
tuam quoque pietatem perscrip-
sit. Horum proinde decreto mo-
dis omnibus parendum est illis,
qui a totius occidentis commu-
nionem excidere noluerint. Scrip-
serunt namque expositæ senten-
tiæ exempla cum ad Rufum piis-
simum Thessaloniciæ episcopum,
tum ad alios quoque nonnullos
religiosissimos Macedoniæ epi-
scopos, qui ab illius sententia nun-
quam decedere solent. Scripse-
runt nihilo secius & ad Iuvena-
lem quoque piissimum Hieroso-
lymorum episcopum. Iam tuæ
pietatis fuerit, quid in rem futu-
rum sit, diligenter expendere.
Nos enim sequemur quæ illi iu-
dicauerunt. Veremur namque,

ne a tantorum communione excidamus, qui non ob aliud indignan-

tur, neque ob parui momentires commoti sunt, eamque sententiam rulerunt; sed propter ipsam fidem, vniuersasque orbis terrarum turbatas ecclesias, & communem populi ædificationem. Saluta quæ apud te est, fraternitatem: quæ tecum est, in Domino te salutatur.

ἡ γὰν ἀκτινὸν τῶν ἀγάθων, οὐδὲ ἐπὶ μικροῖς πεποιημένων τῶν κληρικῶν καὶ κληρικῶν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πίστεως, καὶ τῆς πανταχοῦ κακῶν κληρικῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς λαοῦ. τὸ εὐσεβεῖς τῶν ἀδελφότητων· σὲ ἡ σὺν ἐμοὶ ἐν κυρίῳ τὸ σαχαροβίαι.

CAPVT XXII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κβ'.

Cyrilli episcopi Alexandrini ad Acacium Beroensem de hæretico Nestorio.

Κυρίλλῳ Ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀκάκιον Ἐπισκόπον Βεροῦσίας καὶ τῷ αἰρετικῷ Νεστορίῳ.

Domino meo, fratrique dilecto & comministro Acacio, Cyrillus in Domino Sal.

Τῷ κυρίῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Ἀκακίῳ Κυρίλλῳ ἐν κυρίῳ χαίρειν.

QVI graui cum tristitia conflitantur, curisque confusciatum pectus habent, ii non parua consolationis loco ducere solent, si quibusdam pari animi sensu præditis ea exponere queant, propter quæ animo discruciantur. Quia ergo & mihi quoque hoc tempore tale quiddam vsu venit, arbitratus sum causas, ob quas non iniusto, ut equidem existimo, dolore affectus sum, imo vero afficior, integritati tuæ patefaciendas esse. Non enim sat fuit reuerendissimo Nestorio ea publice pro concione proponere, quæ ecclesiam grauissime offenderent, fidemque in Christum omnium nostrum saluatorem euerterent; sed ulterius progressus, episcopum quemdam Dorotheum palam in ecclesia, dum sacra peragerentur, temerario ausu effutire passus est: Si quis Mariam deiparam esse dixerit, anathema sit. Ecquid ergo in orthodoxorum ecclesia cum

ΟΙ σφόδρα λυπούμενοι, καὶ φρονήσι περὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν καρδίας, οὐ μικρῶς ἐχρῆται παραψυχῶν, ὅταν ὑπὸ τῆς ὁμογνωμοσύνης τῆς ἐκ τῶν ἀδελφότητων λέγῃται. ποιοῦντες ὡς γέγονα καὶ γὰρ διὰ τοῦτο τῇ σὴ πελειόπῃ ἡ γὰρ ἀφ' ἧς ὡς ἡμεῖς τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς εἰκότως, ὡς γὰρ ὁμοῖα, λυπούμεθα, μᾶλλον δὲ καὶ ἐν λυπούμεθα. οὐ γὰρ ἡμεῖς τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ἐκκλησιῶν εἰπεῖν, καὶ τὸ ἐκκλησιῶν πᾶσιν τῶν ἐκ τῶν πατρῶν ἡμεῖς σὺν τῇ Χρείᾳ. ἀλλὰ γὰρ καὶ ὑμεῖς γε τοῦ Δωροθέου υἱὸς Ἐπισκόπου, πολυήσαντες ἐπὶ ἐκκλησιῶν καὶ συνάξεως εἰπεῖν ἀναφαιδόν· εἰς λέγει θεοτόκῃ τῇ Μαρίᾳ, ἀνάθεμα ἔστω. ἡ τῶν ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν ἀνάθεμα· ὁρθοδόξων ἀνάθεμα· ἡ δὲ.